

3. neděle v mezidobí rok C (2025)

1. čtení - Neh 8,2-4a.5-6.8-10

Četlo se v knize Božího zákona, a pochopili, co se četlo.

Čtení z knihy Nehemiášovy.

Kněz Ezdráš přinesl Zákon před shromážděné muže i ženy a všechny, kdo byli schopni rozumět. Bylo to prvního dne sedmého měsíce. Četl z něho na prostranství před Vodní bránou od svítání do poledne před muži a ženami a přede všemi, kdo byli schopni rozumět. Všichni poslouchali knihu Zákona s napětím. Ezdráš, znalec Písma, stál na dřevěném výstupku, který pro ten účel zhotovili. Otevřel knihu před očima všeho lidu - stál totiž výše než všichni lidé - a když ji otevřel, všechen lid povstal. Ezdráš velebil Hospodina, velikého Boha, a všechen lid odpověděl se zdviženýma rukama: "Amen, Amen!" Vrhli se na kolena a klaněli se Hospodinu až k zemi. Četlo se v knize Božího zákona, předkládali a vykládali ho, a tak pochopili, co se četlo. Místodržitel Nehemiáš a znalec Písma a kněz Ezdráš i levité, kteří poučovali lid, řekli všemu lidu: "Dnešní den je zasvěcen Hospodinu, vašemu Bohu, nebud'te smutní a neplačte!" Všechnen lid totiž plakal, když slyšeli slova Zákona. (Ezdráš) jim řekl: "Jděte, jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje a posílejte výslužky těm, kteří si nemohli nic připravit, neboť tento den je zasvěcen našemu Pánu. Nebud'te zarmoucení, neboť radost z Hospodina je vaše síla!"

Mezizpěv – Žl 19,8.9.10.15

Tvá slova, Pane, jsou duch a jsou život.

Hospodinův zákon je dokonalý, občerstvuje duši,
Hospodinův příkaz je spolehlivý, nezkušenému dává moudrost.

Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci,
Hospodinův rozkaz je jasný, osvětluje oči.

Bázeň před Hospodinem je upřímná, trvá navěky,
Hospodinovy výroky jsou pravdivé, všechny jsou spravedlivé.

Necht' se ti líbí slova mých úst,
i smýšlení mého srdce,
Hospodine, má Skálo, vykupiteli můj!

2. čtení – 1 Kor 12,12-30

Vy jste Kristovo tělo a každý z vás jeho úd.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

Bratři! Jako tělo je pouze jedno, i když má mnoho údů, ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo, tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo - ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo svobodní - všichni jsme byli napojeni jedním Duchem. Ani tělo se přece neskládá z jednoho údu, ale z mnoha. Kdyby řekla noha: "Nejsem ruka, a proto nepatřím k tělu," proto ještě k tělu patří! A kdyby řeklo ucho: "Nejsem oko, a proto k tělu nepatřím," proto ještě k tělu patří! Kdyby bylo celé tělo jenom oko, kde by byl sluch? Kdyby bylo celé tělo jenom sluch, kde by byl čich? Takto však umístil Bůh každý z údů v těle, jak sám chtěl. Kdyby všechno bylo jen jeden úd, kam by se podělo tělo? Takto však je sice mnoho údů, ale jenom jedno tělo. Oko tedy nemůže říci ruce: "Nepotřebuji tě!", nebo zase hlava nohám: "Nepotřebuji vás!" Spíše naopak: tělesné údy zdánlivě nejslabší jsou nejpotřebnější. A zrovna těm údům, které na těle pokládáme za méně ušlechtilé, právě těm v oblékání projevujeme větší pečlivost a údy, za které se stydíme, tím slušněji se zakrývají, kdežto údy ušlechtilé (takové ohledy) nepotřebují. Bůh sestavil tělo tak, že se údům podřadnějším věnuje větší pečlivost, aby nenastal v těle nepořádek, ale aby se údy vzájemně staraly jeden o druhý. Trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy, je-li některý úd vyznamenán, všechny ostatní údy se s ním radují. Vy jste Kristovo tělo a každý z vás jeho úd. Bůh ustanovil, aby v církvi jedni byli misionáři, druzí proroky, třetí učitelé. Někteří dále (mají moc dělat) zázraky, jiní dar uzdravovat, pomáhat, řídit, mluvit rozličnými jazyky. Jsou snad všichni misionáři? Jsou všichni proroky? Jsou všichni učitelé? Mají všichni moc dělat zázraky? Mají všichni moc uzdravovat? Mluví všichni jazyky? Umějí všichni (ty řeči v neznámém jazyku pronesené) vykládat?

Zpěv před evangeliem – Lk 4,18-19

Aleluja. Pán mě poslal, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění. Aleluja.

Evangelium – Lk 1,1-4;4-14-21

Dnes se naplnilo toto Písmo.

Slova svatého evangelia podle Lukáše

Už mnoho (lidí) se pokusilo sepsat vypravování o událostech, které se dovršily mezi námi, jak nám je odevzdali ti, kdo byli od počátku očitými svědky a služebníky slova. A tak, když jsem všechno od začátku důkladně prozkoumal, rozhodl jsem se i já, že to pro tebe, vážený Teofile, uspořádaně vypíšu, aby ses tak mohl přesvědčit o spolehlivosti té nauky, v které jsi byl vyučen. Když se Ježíš vrátil v síle Ducha do Galileje, pověst o něm se roznesla po celém kraji. Učil v jejich synagogách a všichni ho velmi chválili. (Ježíš) přišel do Nazareta, kde vyrostl, a jak měl ve zvyku, šel v sobotu do synagogy. Povstal, aby předčítal (z Písma). Podali mu knihu proroka Izaiáše. Otevřel ji a našel místo, kde stálo: 'Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.' Pak zavřel knihu, vrátil ji služebníkově a usedl. A všichni v synagoze na něho upřeně hleděli. Začal k nim mluvit: "Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli."

Homilie

Drazí bratři a sestry!

Jak krásné je dnešní první čtení. Kéž bychom byli všichni tak "zapálení" pro čtení Božího slova. Izraelité vyžadovali, aby jim byla předčítána Kniha zákona, Písmo svaté. A byla jim čtena dlouho a důkladně, „od svítání do poledne“. Když slyšeli Boží slovo, byli tak dojatí, že všichni plakali. Byla to pro ně velká slavnost, nádherný čas, kdy Bůh dával lidu své slovo. Tato pasáž mě vždycky dojde. Dobře ji znám, a přesto jsem si až nyní všiml jednoho detailu. Říká se tam, že Izraelité "se klaněli a padli před Hospodinem na kolena, tváří k zemi". (Ne 8,6b) Padli "před Hospodinem". Nebyli však v chrámu. Byli na náměstí ve městě. Padli před Hospodinem na kolena a tváří k zemi. Ano, Bůh je všude, ale v té chvíli lidé viděli Boží přítomnost ve svtcích svaté knihy. Kde je Bible, tam je Bůh!

Nejde však o to, abychom padli na tvář, ale o něco jiného. Padáme na kolena před Nejsvětější Svátosti a klaníme se jí, a to vše nás má vést k tomu, abychom toto Tělo Kristovo jedli, přijímali. Úcta k Bibli je stejně důležitá, ale jde o to, abychom Bibli četli. A aby se slova Bible naplňovala v našem životě. Co znamená naplňovat Boží slovo? Při čtení Bible je dobré rozumět tomu, co čteme. Proto když Ezdráš četl Zákon, levité pak ho vykládali. Nejdůležitější však není porozumět Písmu. A to je velmi dobře - vždyť Písmu nikdy zcela neporozumíme. Stejně jako nikdy nepochopíme Boha. Na druhou stranu Písmo je určeno k tomu, aby se v nás naplnilo. Šok, který Ježíš způsobil v nazaretské synagoze, nebyl v tom, že přečetl úryvek z Izajáše a že řekl nějaké kontroverzní kázání. Řekl: "Dnes se naplnila tato slova Písma, o kterých jste slyšeli." Řekl, že se naplnila. (Lukáš 4,21b)

Bible se má naplňovat v našich životech!

Když čteme o Letnicích, jsou to Letnice, které se mají naplnit v nás - máme je prožít. Když čteme o povolání, má se toto povolání naplnit v nás. Jsme to my, kdo jsme povoláni. Když čteme o uzdravení, jsme to my, kdo máme být uzdraveni. Když čteme o tom, jak Bůh odpouští, jsme to my, komu má být odpuštěno. Když dnes slyšíme, že "Bůh ustanovil v církvi především apoštoly, za druhé proroky, za třetí učitele a pak ty, kdo mají dar činit zázraky, pomáhat, vládnout a mluvit různými jazyky" (1 Kor 12,28), máme se ptát, co z těchto úkolů máme naplňovat v našem životě? Kým se máme stát v Kristově těle, v církvi?

Tak, drazí bratři a sestry, čtěme Bibli a nechme její slova naplňovat ve svém životě.

Za dva týdny řekneme si, jak číst Písmo svaté. Amen.